

Pászti-napok

„Ünnepekre szükség van mindennapjaink közt”

Rendezvényünk ünnepi alkalom, Pászti Miklós emléknapja és egyben a művészet-oktatás napja. Ez az esemény iskolánk életében minden évben jelentős, minden évben ünnepként éljük meg. Mert ünnepekre szükség van mindennapjaink közt, hiszen az élet ünnepnapok nélkül olyan, mint a vándorút fogadók nélkül. Kell alkalom, hogy megpihenjünk, feltöltődjünk, összegezzünk, örüljünk az eddig elért eredményeknek. Kell lehetőség, hogy másokkal is megosszuk küzdésünk, befektetett munkánk eredményét és esetünkben közösen élvezzük ennek jutalmát, a megszülető produkciókat. Hiszen ebből új erőt meríthetünk ismét. A gyerekek a gyakorláshoz, a szülők a noszogatáshoz, tanárok az oktatáshoz. Mi ugyanis nem terített asztallal vagy virággal, ajándékkal ünneplünk – egy kicsit azzal is –, hanem a színpadra lépő gyerekek által megvalósuló műsorszámokkal. Ők ugyanis leghívebb kifejezői és közvetítői annak a valaminek ami az ünneplés tárgya.

Egyrésztől ugyanis Pászti Miklósról, névadónkra emlékezünk. Születésének 80. évfordulója van ebben az évben. Életútjából most csak küzdeni tudását emelném ki. A zavaros '50-es években tanulmányai során volt olyan esztendő, amikor 29 tantárgyból kellett vizsgáznia, hogy addigi iskolai éveit ne vesszenek az átszervezések kapcsán (reformok akkor is voltak az oktatásban!), s mind jelesre sikerült. Ma is számos kihívás elé nézünk valamennyien nap mint nap, ami néha teljesíthetetlennek tűnik. Példáját látva, hittel bízva, nekünk is erőt kell merítenünk, ha nem is ilyen nagyszabású, de mindennapi feladataink megoldásához.

Másrésztől a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége 2001. évben határozott arról, hogy minden év április

hónap utolsó szombatját a Magyar művészetoktatás napjává nyilvánítja.

A kezdeményezés célja: felhívni a figyelmet a művészeti nevelés-oktatás eredményeire és fontosságára, a művészeti nevelésnek a gyermekek személyiségének fejlesztésében, érzelmi életük gazdagításában betöltött szerepére. Erről nem beszélnek hosszabban, hiszen aki jelenlétével megtisztelteli hangversenyünket, az pontosan tudja, érzi ennek jelentőségét, és tesz is ennek megvalósulása érdekében. Szülőként, tanárként, iskolafenntartóként. Hittel, szeretettel, kitartással, a jövőbe vetett bizalommal.

Ezen a napon, ebből az alkalomból, két pedagógus kollégámnak adományoztunk elismerő díszoklevelet, akik munkájukkal több éve sok-sok gyerek művészetekben való jártasságának fejlődésén munkálkodik. Hittel, szeretettel, kitartással. És szakértelemmel.

Mégpedig a társművészeteket oktató két kollégámnak. Sós-kúti Edit tánctanárnak, aki mára biztos lábakon álló tan-szakká fejlesztette a zeneiskolába új színt hozó, népi hagyományainkat megőrző, a mozgáskultúrát művészi szinten fejlesztő magyar néptánc tagozatunkat. Kívánom, hogy a továbbiakban is kitartó energiákkal, derűs jókedvvel, a bele és munkájába vetett bizalom légkörében folytassa áldásos tevékenységét. Sok gyerekkel sikerüljön

megszerettetnie ezen varázslatos közösségteremtő tevékenység, annyi érzelmek és élethelyzet kifejezésére lehetőséget nyújtó művészet értő művelésének boldogságát.

Másik tanárunk, akinek sok éve magas színvonalú szaktudását és fáradtságot nem kímélő odaadását élvezhetik növendékeink, Elekes István tanár úr, képzőművész kollégánk. És tovább kell menjek, nem csak a gyerekek, hiszen az irányításával készült sokszínű munkákból évente legalább két alkalommal kiállítást is rendez valamennyi Faluházba belépő látogató számára. Az ő értő, segítő keze vezet sok gyerek ceruzáját, képletesen és szó szerint egyaránt. Az ő szeme látja és látatja az értéket, és az értéket a bennünket körülvevő tárgyakkban. Tanítja észrevenni és megalkotni a szépet, a kifejezőt, mutatja az esztétikai élményhez vezető utat és segít élni azzal. Kézzelfoghatóvá teszi az alkotás örömeinek megélését, kinyitja szemüket és szívüket a vizuális világ befogadására. Köszönjük.

Korbuly Klára

